

servitutter kan ikke anføres den rent formelle be-
tragning, at rettighederne skal tinglyses på de
enkelte ejerlejligheder, jf. foran. Når der i med-
før af normalvedtægtens § 1, stk. 4, udtrykkeligt
kan træffes flertalsbeslutninger om salg af dele
af grunden, må der som det mere i det mindre
også kunne stiftes brugsrettigheder og servitutter
ved flertalsbeslutning. Tinglysningsdommeren
må altså indføre retten på hver lejligheds blad
(eventuelt ved henvisning til fælles blad) på
grundlag af et dokument underskrevet af de teg-
ningsberettigede i medfør af en gyldig general-
forsamlingsbeslutning.« Imidlertid fortsætter
Peter Blok afsnittet med at skrive: »Noget andet
er, at navnlig stiftelse af en omfattende brugsret
kan være en så afgørende indskrænkning i lejlig-
hedsejernes adgang til at benytte fællesejendom,
at der må stilles krav om enighed«. Det er min
opfattelse, at såfremt denne enighed opnås på
generalforsamlingen, vil ejerforeningen have

den nødvendige tingbogslegitimation til at få
lyst beslutningen. Denne tinglysning vil i med-
før af tinglysningsafgiftslovens § 7 udløse en af-
gift på 1 x 1.400 kr., da vedtagelse af beslutnin-
gen i ejerforeningsregi gør, at kravet om partsi-
dentitet i loven er opfyldt – der er tale om »sam-
me parter«.

§ 5, stk., 1. 9. pkt.

Jeg er enig i med Hans Willumsen i, at det ved
en senere revision af bestemmelsen vil være
hensigtsmæssigt at de private indekslån nævnes
direkte i lovteksten. Da der foreligger en begun-
stigende tekst i lovbemærkningerne, er der ikke
noget umiddelbart behov herfor. Det modsatte
forhold gjorde sig derimod gældende ved L 25,
hvor den skærpene tekst kun stod i lovbemærk-
ningerne. Teksten skulle derfor overføres til sel-
ve lovteksten.